

[Arbejds- og socialministeren.]

sige til det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at alle de anker, som det ærede medlem fremkom med, angår jo forhold, som kommunerne selv kan rette. Jeg understregede stærkt i min fremsættelsestale og vil også gerne med få ord gentage det her, at vi altfor ofte, synes jeg, uden at opnå resultater drøfter spørgsmålet om kommunernes selvbestemmelsesret, om at de på de lokale områder skal have lov til at afgøre flere ting, end de har lov til nu, men når man så fremsætter lovforslag, der trænger statens afgørende indflydelse tilbage og lægger afgørelserne ud til kommunerne, møder man alligevel altfor ofte kritiske bemærkninger. Jeg personlig har den erfaring fra det arbejde, jeg har haft lejlighed til at udføre i et kommunalråd — og jeg ved, at mange har givet udtryk for de samme anskuelser —, at det selvfølgelig er bedst, at de folk, der bor på stedet og kender forholdene, kan bestemme, hvorledes vilkårene skal være derude, og jeg må rigtignok have lov til at sige overfor al den kritik, der har været fremført vedrørende uddannelsen: Mon ikke en kommunalbestyrelse, som kender de lokale forhold, vil være i stand til at afgøre, om den ved husmoderafløsning vil lade sig betjene af en kvinde, der har været på 3 måneders kursus eller et andet kursus, eller af en kvinde, som man på stedet har tillid til, og hvis evner og indsigt man kender? Jeg synes, at man giver udtryk for tvivl om, at ledelserne af de danske kommuner er i stand til at afgøre en sag som denne. Jeg er ganske overbevist om, at således som forslaget er formet, idet det giver kommunerne den afgørende indflydelse, vil det blive modtaget med tilfredshed af kommunalbestyrelserne ude i landet, og det har altså været grundlaget for de synspunkter, jeg har fremsat.

Jeg vil blot have lov til at tilføje, at i hver kommune, større eller mindre, kan man jo give de husmoderafløsere, som man ønsker at sætte i gang i kommunen, mulighed for uddannelse på nøjagtig samme måde, som det sker nu, og nøjagtig de samme midler vil blive stillet til rådighed fra statsmagtens side som efter den lov, vi lever under i dag. Derfor vil jeg meget stærkt understrege betydningen af, at man her virkelig praktiserer det kommunale selvstyre og lader kommunerne selv bestemme, hvilke kvinder de vil

ansætte som husmoderafløsere indenfor deres område. Jeg er ganske enig i, at husmoderafløsningen har sin meget store betydning for befolkningen og først og fremmest må ses ud fra dette synspunkt, medens beskæftigelsesproblemet kommer i anden række. Deri er jeg ganske enig, men jeg kan ikke lade være med at pege på det store sociale problem, som enhver kommunalmand kender, problemet med en kvinde, som kommer til at stå alene i 50 års alderen. Man ved, hvilke uhyre vanskeligheder man har med at få en sådan kvinde ind i produktionslivet, ind på en plads, så hun selv kan klare sine forhold fremefter, og rent praktisk synes jeg man også har lov til at tage dette synspunkt med i sine overvejelser, når man som kommunalmand skal søge at klare disse problemer.

Jeg skal med disse få ord takke for den villige modtagelse, forslaget har fået, og jeg giver tilsagn om alle mulige oplysninger, som vi kan stille til rådighed for det udvalg, der bliver nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Viola Nørlov: Jeg tillader mig at foreslå lovforslaget henvist til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling og afstemning vedtoges dette forslag.

Man gik derefter til dagsordenens punkt 8; nemlig:

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af en værneskat for skatteåret 1952—53.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5607; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3021).

Lovforslaget sattes til forhandling.

H. C. Hansen: Jeg går ud fra, at det er muligt under behandlingen af dette lovforslag at strejfe ind over de øvrige forslag ved-